اخباروگزارش های کارگری 12 آبان ماه 1405

- تداوم کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» در هفته صدوچهل‌وپنجم در ۶۶ زندان کشور

- امیرحسین ابراهیمی و امیرحسین ملکی ازبازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی ماه 1404 را هم در اصفهان اعدام کردند

- بخشنامه‌ی وزارت آموزش و پرورش: حضور دانش‌آموزان در «تجمعات شبانه» هر چهارشنبه

- تجمع اعتراضی جمعی از کارگران پاکبان مقابل شهرداری تهران نسبت به عدم تبدیل وضعیت و وعده های توخالی مقابل ساختمان شهرداری پایتخت

- مسئولین شرکت گروه ملی صنعتی فولاد اهواز؛ چه کسی مسئول این حجم از سرقت، تخریب و نابسامانی در شرکت است؟

- تجمع اعتراضی شماری از زنان روستای تمپ ریگان ایرانشهر نسبت به قطع آب آشامیدنی و مشکلات معیشتی

- برگزاری تحصن توسط دانشجویان در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران

- گزارش از وضعیت عمومی شاهین شکوهی

- احضار و فشار امنیتی بر ده‌ها دانشجوی دانشگاه سیستان و بلوچستان؛ تعلیق تحصیلی و تلاش برای وادار کردن آنان به معرفی سایر دانشجویان

- هفت ماه بازداشت بدون حکم؛ آخرین وضعیت رضا امانی‌فر، بازرس شورای هماهنگی معلم بیمار همچنان بلاتکلیف

- همبستگی بین‌المللی با معلمان ایران در اجلاس جاکارتا

- گسترش اعتصاب کارگران نفت و گازانگلستان در دریای شمال دراعتراض به دستمزدهای پایین، شرایط نامناسب کار و تهدید امنیت شغلی

- راهپیمایی آتش‌نشان اروپا در بروکسل برای اعتراض به کمبود نیرو و تجهیزات، کاهش بودجه خدمات امدادی و شرایط نامناسب کار

- ادامه اعتراضات کارکنان رادیو و تلویزیون عمومی جمهوری چک نسبت به کاهش 15 درصدی بودجه و تهدید استقلال رسانه‌ها با اعتصاب و تظاهرات هزاران نفر در پراگ

****

***تداوم کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» در هفته صدوچهل‌وپنجم در ۶۶ زندان کشور**

در هفته ۱۴۵ کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام»، موج حمایت و همبستگی شخصیت‌ها و نهادهای برجسته بین‌المللی، بار دیگر صدای اعتراض به اعدام در ایران را به گوش جهانیان رسانده است.

اعلام همبستگی و پیوستن دو گزارش‌گر سازمان ملل، خانم آندرئا بولانوس وارگا گزارش‌گر ویژه سازمان ملل در رابطه با وضعیت مدافعان حقوق بشر و آنا لورنا دلگادییو عضو کارگروه ناپدیدشدگان قهری یا غیرارادی سازمان ملل، به این کارزار و همچنین محکومیت اعدام‌های فزاینده از سوی الکسیس آناگنوستاکیس، رئیس کمیته حقوق بشر کانون وکلای جنایی اروپا، و دفتر حقوق بشر وزارت خارجه کانادا، نشان‌دهنده گسترش انزجار جهانی از مجازات اعدام در ایران است. دوران مجازات‌های قرون‌وسطایی به پایان رسیده و جامعه جهانی هم‌صدا با مردم ایران خواهان حق حیات، آزادی و کرامت انسان است.

پیش از این نیز گزارش‌گران دیگر سازمان ملل، خانم جینا رومرو و آقای لئوپولدو مالدونادو و شخصیت‌های دیگری از کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام حمایت کرده بودند.

با این حال، ماشین سرکوب و اعدام همچنان در ایران قربانی می‌گیرد؛ تنها در شش روز نخست آبان، دست‌کم ۲۵ زندانی اعدام شده‌اند که ۲۲ نفر از آنان در روزهای ۵ و ۶ آبان به دار آویخته شدند.

هم‌زمان، صدور احکام اعدام علیه زندانیان سیاسی ادامه دارد؛ شهاب زهدی، از بازداشت‌شدگان قیام سراسری دی ۱۴۰۴، پس از نقض حکم قبلی در دیوان عالی کشور، بار دیگر توسط قاضی اعدام، صلواتی، به اعدام محکوم شده است. عمران امانی، جوان ۲۱ ساله اهل گنبدکاووس، نیز در دوم آبان ۱۴۰۵ با اتهام محاربه به اعدام محکوم شد. همچنین گزارش صدور حکم اعدام برای زندانیان سیاسی امین پردال، آرمان معرفتی، شایان شکیبایی، متین فرنیان و بسیاری از محکومانی که حتی اسم‌شان نیز منتشر نشده، بر نگرانی‌ها افزوده است. ما صدای همه آنان هستیم، چون بدون دفاع از حق حیات، دفاع از سایر حقوق انسان‌ها معنا ندارد. باید «نه به اعدام» در صدر هر مطالبه، شعار و حرکت اعتراضی قرار گیرد و چشم امید ما به مردم شجاع ایران است.

ما زندانیان شرکت‌کننده در کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» اعلام می‌کنیم که نه تهدید و نه احکام اعدام، صدای اعتراض به این مجازات غیرانسانی را خاموش نخواهد کرد.

ما خواهان لغو فوری احکام اعدام و توقف کامل ماشین کشتار در ایران هستیم.

اعضای کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» روز سه‌شنبه ۱۲ آبان ۱۴۰۵ در هفته صدوچهل‌وپنجم در ۶۶ زندان زیر در اعتصاب غذا می‌باشند:

زندان قزل‌حصار (واحدهای ۲ و ۳ و ۴)، زندان اوین (بندهای زنان و مردان)، زندان مرکزی کرج، زندان فردیس کرج، زندان تهران بزرگ، زندان قرچک، زندان خورین ورامین، زندان چوبیندر قزوین، زندان اهر، زندان اراک، زندان لنگرود قم، زندان خرم‌آباد، زندان بروجرد، زندان یاسوج، زندان اسدآباد اصفهان، زندان دستگرد اصفهان، زندان شیبان اهواز، زندان سپیدار اهواز (بندهای زنان و مردان)، زندان نظام شیراز، زندان عادل‌آباد شیراز (بندهای زنان و مردان)، زندان فیروزآباد فارس، زندان دهدشت، زندان زاهدان (بندهای زنان و مردان)، زندان برازجان، زندان رامهرمز، زندان بهبهان، زندان بم، زندان یزد (بندهای زنان و مردان)، زندان کهنوج، زندان طبس، زندان مرکزی بیرجند، زندان مشهد، زندان گرگان، زندان سبزوار، زندان گنبدکاووس، زندان قائم‌شهر، زندان رشت (بندهای مردان و زنان)، زندان رودسر، زندان حویق تالش، زندان ازبرم لاهیجان، زندان دیزل‌آباد کرمانشاه، زندان اردبیل، زندان تبریز، زندان ارومیه، زندان سلماس، زندان خوی،

زندان نقده، زندان میاندوآب، زندان مهاباد، زندان بوکان، زندان سقز، زندان بانه، زندان مریوان، زندان سنندج، زندان کامیاران، زندان ایلام، زندان کرمان، زندان بروجن، زندان نیشابور، زندان گچساران، زندان نور، زندان ایرانشهر، زندان بندرعباس، زندان ضیابر صومعه‌سرا، زندان دره‌شهر ایلام و زندان مشگین‌شهر.

هفته صدوچهل‌وپنجم

سه‌شنبه ۱۲ آبان ۱۴۰۵

#کارزار_سه‌شنبه‌های_نه_به_اعدام

***امیرحسین ابراهیمی و امیرحسین ملکی ازبازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی ماه 1404 را هم در اصفهان اعدام کردند**

روز سه شنبه 12 آبان،میزان خبرگزاری وابسته به قوه قضاتیه از اعدام امیرحسین ابراهیمی و امیرحسین ملکی ازبازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی ماه 1404 و پرونده موسوم به میدان علیخانی در اصفهان خبرداد.

***بخشنامه‌ی وزارت آموزش و پرورش: حضور دانش‌آموزان در «تجمعات شبانه» هر چهارشنبه**

معاونت پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش در نامه‌ای به شماره‌ی ۴۱۳/۵۰۰ و تاریخ ۶ آبان ۱۴۰۵ به امضای صادق حسین‌زاده ملکی، «شیوه‌نامه‌ی اجرایی برنامه‌های ۱۳ آبان» را به ادارات کل آموزش و پرورش استان‌ها ابلاغ کرده است. در این نامه از ادارات و مدارس خواسته شده:

- حضور «پرشور» دانش‌آموزان و فرهنگیان را در راهپیمایی ۱۳ آبان فراهم کنند؛

▪برای حضور «منسجم و فعالانه»ی دانش‌آموزان «در تجمعات شبانه» در روز چهارشنبه ۱۳ آبان و چهارشنبه‌ی هر هفته هماهنگی‌های درون‌دستگاهی و برون‌دستگاهی ایجاد کنند؛

▪زمینه‌ی حضور دانش‌آموزان در نماز جمعه‌ی ۸ آبان را «با لباس فرم مدرسه» فراهم کنند.

این نامه با استناد به سند تحول بنیادین و «پروژه ۷۸ نقشه راه» تا سطح واحدهای آموزشی ابلاغ شده است.

پرسش‌هایی که بی‌پاسخ مانده:

ـــحضور هفتگی دانش‌آموزان، که بیشترشان زیر ۱۸ سال‌اند، در تجمعات شبانه با رضایت کدام اولیا و با چه تمهیدی برای امنیت و رفت‌وآمد آنان انجام می‌شود؟ نامه هیچ اشاره‌ای به این موضوع ندارد.

ـــمسئولیت هر حادثه‌ای که برای دانش‌آموزان در این تجمعات پیش بیاید با کیست: مدیر مدرسه، معلم یا اداره؟

ـــآیا معلمانی که نخواهند در این برنامه‌ها شرکت کنند یا دانش‌آموزان را همراهی کنند، با فشار یا تبعات اداری روبه‌رو خواهند شد؟

مدرسه جای آموزش است و باید برای همه‌ی دانش‌آموزان، با هر باور و از هر خانواده‌ای، فضایی امن و بی‌طرف باشد. کشاندن دانش‌آموزان به تجمعات سیاسی، آن هم شبانه و به‌طور هفتگی، از وظایف مدرسه بیرون است. وزارتخانه‌ای که بودجه‌ی کلاس، معلم و فضای آموزشی را تأمین نمی‌کند، نباید زمان و انرژی مدرسه را صرف بسیج سیاسی کند.

هم‌زمان، تجمعات صنفی معلمان برای مطالبات معیشتی و حقوقی همچنان با برخورد امنیتی، احضار و پرونده‌سازی روبه‌رو می‌شود.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

***تجمع اعتراضی جمعی از کارگران پاکبان مقابل شهرداری تهران نسبت به عدم تبدیل وضعیت و وعده های توخالی مقابل ساختمان شهرداری پایتخت**

روزسه شنبه 12 آبان، جمعی از کارگران پاکبان مقابل شهرداری تهرانبرای اعتراض به عدم تبدیل وضعیت و وعده های توخالی مقابل ساختمان شهرداری پایتخت تجمع کردند و خواستار عقد قرارداد مستقیم شدند.

آنها به خبرنگار رسانه ای گفتند: شغل ما مستمر و دائمی‌ست و باید از قرارداد مستقیم برخوردار باشیم. تبدیل وضعیت و انعقاد قرارداد مستقیم با شهرداری تهران، حق مسلم ماست.

آنها افزودند: با وجود تاکید قانون، شهرداری از تبدیل وضعیت پاکبانان استنکاف می‌کند .

یکی از پاکبانان معترض گفت: چرا ما کارگران شهری که کار اصلی نظافت شهر را برعهده داریم و در هر شرایطی حتی در جنگ و بحران در خط مقدم هستیم، همچنان پیمانکاری و فاقد امنیت شغلی مانده‌ایم؟ سوال ما این است که پیمانکاران شهرداری به کجا وصل هستند که هیچ‌جوره با برچیده شدن بساط آن‌ها موافقت نمی‌شود؟

***مسئولین شرکت گروه ملی صنعتی فولاد اهواز؛ چه کسی مسئول این حجم از سرقت، تخریب و نابسامانی در شرکت است؟**

چطور ممکن است شرکتی با این سابقه و اعتبار، امروز گرفتار چنین وضعیتی باشد؟ اموال عمومی و سرمایه‌های این مجموعه یکی پس از دیگری آسیب ببینند یا به سرقت بروند، تولید همچنان در وضعیت نامطلوبی قرار داشته باشد، حقوق کارگران با تأخیر پرداخت شود و در عین حال هیچ برنامه روشن و قابل دفاعی برای آینده شرکت ارائه نشود؟

اگر توان اداره شرکت را ندارید، اگر نمی‌توانید تولید را به حرکت درآورید، اگر قادر نیستید امنیت اموال و سرمایه‌های مجموعه را تأمین کنید و حتی از پرداخت به‌موقع حقوق کارگران عاجز هستید، واقعاً چه عنوانی شایسته چنین مدیریتی است؟

مدیر یا صرفاً تماشاگر و مترسکی پشت میز مدیریت؟

کارگر سوال میکند؛ چه کسانی مسئول این وضعیت هستند؟ چه کسانی باید پاسخگوی سرقت‌ها، ضعف نظارت، تخریب تجهیزات و از بین رفتن سرمایه‌های شرکت باشند؟ آیا قرار است هر بار فقط چند خبر منتشر شود، چند وعده داده شود و بعد همه‌چیز به فراموشی سپرده شود؟

ما کارگران با هرگونه دست‌درازی به اموال عمومی و سرمایه‌های شرکت مخالفیم؛ فرقی نمی‌کند عامل آن چه کسی باشد. خواسته ما روشن است: تحقیق و تفحص مستقل، شناسایی عوامل و آمران، شفاف‌سازی نتایج و برخورد قانونی و قاطع با متخلفان، بدون هیچ‌گونه ملاحظه و تبعیض.

آقای خانی؛ سه ماه گذشت وعده‌ها چه شد؟

آقای خانی، اکنون سومین ماه حضور شما در جایگاه مدیریت شرکت را سپری می‌کنیم. از همان ماه نخست، صحبت از پیگیری مطالبات و سامان دادن به وضعیت حقوق و معیشت پرسنل بود، اما آنچه کارگران تاکنون در عمل مشاهده کرده‌اند فاصله‌ای جدی میان وعده‌ها و نتیجه اقدامات است.

کارگر با وعده زندگی نمی‌کند با حقوقی زندگی می‌کند که باید سر موعد دریافت کند. خانواده کارگر با حرف و مصاحبه و اطلاعیه اداره نمی‌شود. اجاره خانه، قسط، هزینه درمان، تحصیل فرزندان و سفره خانواده منتظر دستور بانک و تصمیم مدیران نمی‌ماند.

آقای خانی! صبر کارگر هم حد و اندازه‌ای دارد. نمی‌توان از نیرویی که ماه‌ها زیر فشار اقتصادی و معیشتی قرار گرفته انتظار داشت همچنان با سکوت و تحمل، شاهد تکرار همین وضعیت باشد.

شما مسئولیت پذیرفته‌اید بنابراین انتظار می‌رود به‌جای تکرار وعده‌ها، برنامه و عملکرد قابل قبولی ارائه دهید.

مطالبات ما روشن و غیرقابل چشم‌پوشی است:

۱ .پرداخت فوری تمام حقوق معوقه و تعیین تاریخ قطعی پرداخت حقوق ماهانه.

۲ .ارائه برنامه عملیاتی و زمان‌بندی‌شده برای احیای تولید و خروج شرکت از وضعیت فعلی.

۳ .بررسی شفاف سرقت‌ها، تخریب‌ها و سوءمدیریت‌های احتمالی و معرفی نتایج به کارگران.

۴ .تأمین امنیت تجهیزات، انبارها، محصولات و سایر دارایی‌های شرکت.

۵ .رسیدگی جدی به وضعیت رفاهی، بیمه تکمیلی و مطالبات قانونی پرسنل.

در پایان، یک سؤال اساسی داریم:

تا چه زمانی قرار است کارگران تاوان تصمیمات، بی‌برنامگی‌ها و ضعف نظارتی مدیران را بپردازند؟ چرا هرگاه پای حقوق و معیشت کارگر به میان می‌آید، همه‌چیز به دستور بانک، کمبود منابع و مشکلات اداری گره می‌خورد، اما وقتی صحبت از مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی است، کسی مسئولیت را نمی‌پذیرد؟

آقای خانی! مدیریت فقط نشستن پشت میز و صدور دستور نیست؛ مدیریت یعنی حفظ سرمایه شرکت، راه‌اندازی تولید، پرداخت به‌موقع حقوق و احترام به شأن نیروی انسانیست .

صدای اعتراض کارگران را بشنوید پیش از آنکه فاصله میان وعده‌ها و واقعیت، اعتماد باقی‌مانده را نیز از بین ببرد.

منبع:کانال کارگران گروه ملی فولاد

***تجمع اعتراضی شماری از زنان روستای تمپ ریگان ایرانشهر نسبت به قطع آب آشامیدنی و مشکلات معیشتی**

دوشنبه شب(11 آبان)شماری از زنان روستای تمپ ریگان از توابع شهرستان ایرانشهر، در اعتراض به محرومیت از آب آشامیدنی، کمبود نان و بیکاری، با تجمع مقابل پمپ بنزین خواستار رسیدگی مسئولان به وضعیت معیشتی و مشکلات این روستا شدند.

به گزارش یک منبع خبری محلی،زنان معترض با تجمع در مقابل پمپ بنزین روستای تمپ ریگان، نسبت به تداوم مشکلات معیشتی و محرومیت از دسترسی به آب آشامیدنی اعتراض کردند.

یکی از زنان حاضر در این تجمع با اشاره به وضعیت بحرانی دسترسی به آب در این روستا گفت که ساکنان تمپ ریگان به مدت شش روز است که به آب برای آشامیدن و مصارف بهداشتی دسترسی ندارند و با وجود این وضعیت، مسئولان تاکنون اقدامی برای رفع مشکل انجام نداده‌اند.

این تجمع در شرایطی برگزار شده است که ساکنان روستا علاوه بر محرومیت از دسترسی به آب، با مشکلاتی از جمله کمبود نان و بیکاری نیز مواجه هستند.

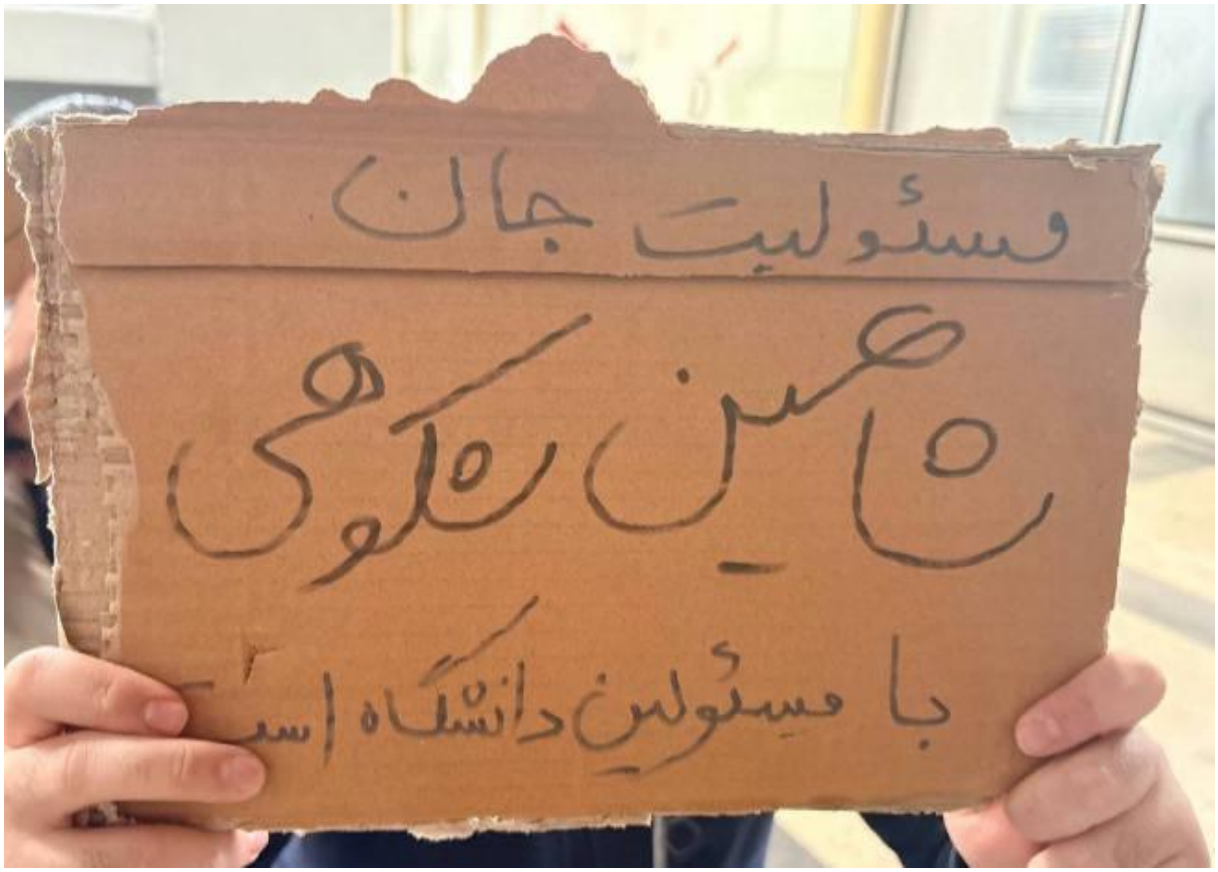
زنان این روستا اعلام کردند در صورت عدم تحقق مطالبات، به اعتراضات شبانه خود ادامه خواهند داد.

***برگزاری تحصن توسط دانشجویان در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران**

دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران امروز، ۱۲ آبان از ساعت ۱۲:۳۰ در حوزه ریاست دانشکده علوم احتماعی تحصن کردند .

مطالبه‌ی آن‌ها آزادی زندانیان سیاسی و دانشجویان بازداشتی، توقف احکام انضباطی، مسئولیت پذیری دانشگاه در ارتباط با جان و فشارهای وارد شده به دانشجویان علی‌الخصوص شاهین شکوهی بود .

شعارهای زیر در این تحصن توسط دانشجویان و با پلاکارد مطرح شدند:

-دانشجوی زندانی آزاد باید گردد

-زن زندگی آزادی؛ پوشش اختیاری

-زندانی سیاسی آزاد باید گردد

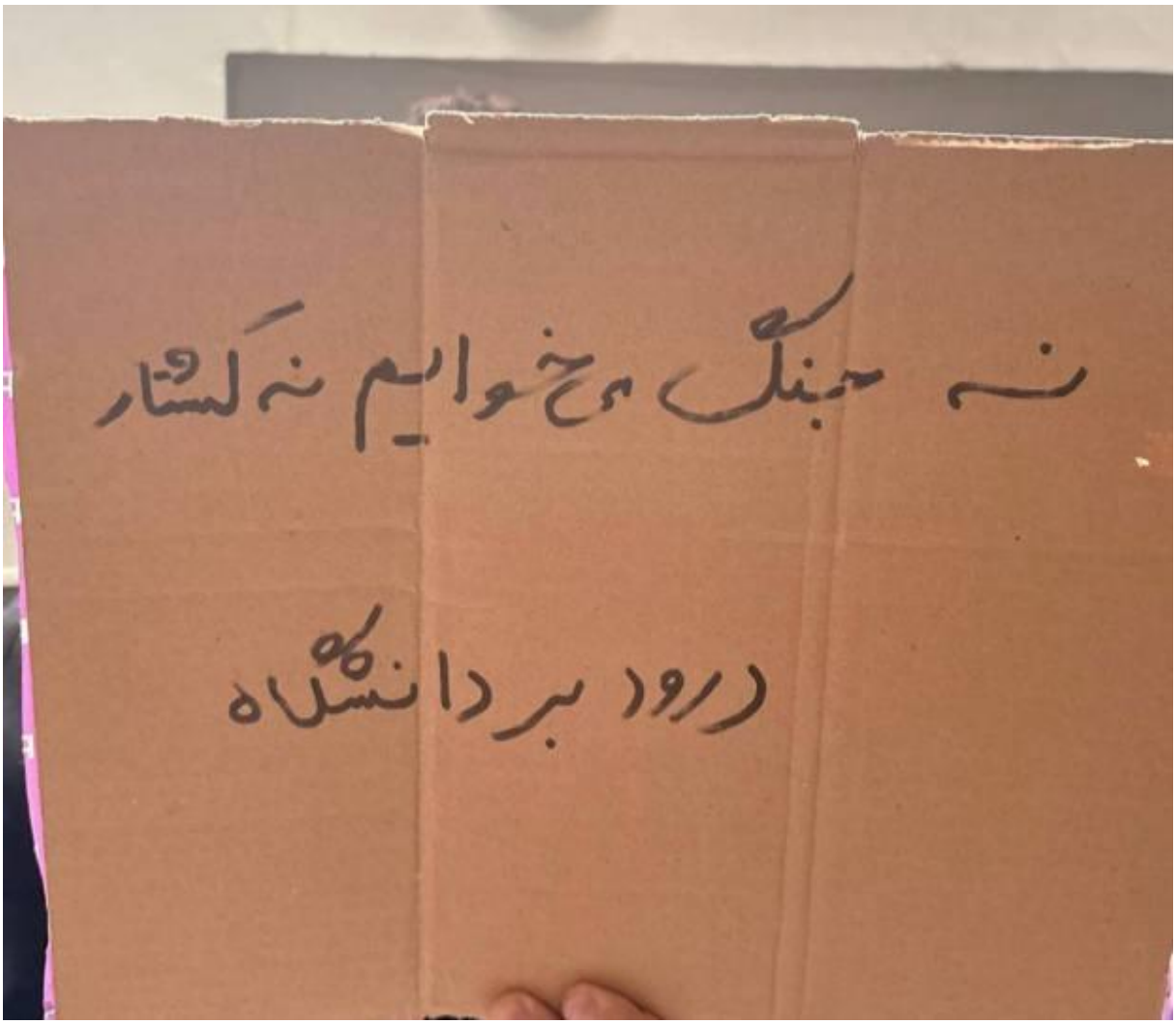
-دانشجو بیدار است از استبداد بیزار است

-کمیته‌های انضباطی لغو باید گردد

کمیته‌های انضباطی=خودسوزی دانشجو

-نه جنگ می‌خوایم نه کشتار؛ درود بر دانشگاه

-مسئولیت جان شاهین شکوهی با مسئولین دانشگاه است

منبع:کانال های دانشجویی

***گزارش از وضعیت عمومی شاهین شکوهی**

امروز(سه شنبه 12 آبان) عصر با پیگیری‌های به عمل آمده امکان ملاقات و عیادت رئیس دانشکده و معاونت دانشجویی از این دانشجو فراهم شد. همچنین بنابر درخواست مسئولین دانشکده یکی از اعضای شورای صنفی و هم‌کلاسی‌های سابق این دانشجو نیز با وی ملاقات کرده‌اند.

حال جسمی این دانشجو مساعد و روبه‌بهبود است. متأسفانه این دانشجو امکان ملاقات نداشته و به تلفن همراه دسترسی ندارد. در این دیدار از مسئولین دانشکده خواسته شد تا امکان ملاقات وی با دوستانش فراهم شود.

با توجه به این ملاقات و وضعیت عمومی مساعد این دانشجو، از دانشگاه انتظار می‌رود تا امکان دیدار وی با دوستانش برای فردا فراهم شود.

شورای صنفی دانشکدهٔ علوم اجتماعی روند پیگیری خود در رابطه با این مسئله را تا بهبودی کامل و ترخیص این دانشجو ادامه خواهد داد و همچنین از تمامی مسئولان دانشگاه انتظار دارد تا ضمن پذیرش مسئولیت خود در این رخداد، برای مساعدت حال او از هیچ تلاشی فروگذار نکنند.

علی‌رغم این دیدار ما انتظار داریم که دانشگاه به اقدامات جدی‌تر ادامه داده و در رابطه با دلایل وقوع این واقعه نیز پاسخگو باشد و تضمین دهد تا روندهای مختوم به چنین وقایعی دیگر هرگز تکرار نشود.

***احضار و فشار امنیتی بر ده‌ها دانشجوی دانشگاه سیستان و بلوچستان؛ تعلیق تحصیلی و تلاش برای وادار کردن آنان به معرفی سایر دانشجویان**

ده‌ها دانشجوی دانشگاه سیستان و بلوچستان در روزهای اخیر از سوی وزارت اطلاعات احضار شده و تحت فشارهای امنیتی قرار گرفته‌اند. شماری از این دانشجویان پس از احضار، با احکام تعلیق دو ترم از تحصیل مواجه شده‌اند و از برخی نیز خواسته شده است اطلاعات و مشخصات سایر دانشجویان را در اختیار نهادهای امنیتی قرار دهند.

به گزارش روز سه‌شنبه 12آبان یک منبع خبری محلی، از تاریخ دهم آبان‌ماه، بیش از ده‌ها دانشجوی دانشگاه سیستان و بلوچستان از سوی وزارت اطلاعات احضار شده‌اند.

یکی از دانشجویان گفت که، این دانشجویان با اتهاماتی از جمله لیدری اعتراضات، ایجاد اغتشاش در دانشگاه و مزدوری مواجه شده و برخی از آنان تحت فشار به اعترافات اجباری وادار شده‌اند.

وی افزود که پس از این احضارها، تعدادی از دانشجویان با حکم تعلیق به مدت دو ترم از تحصیل محروم شده‌اند. همچنین از دانشجویان خواسته شده است سایر دانشجویان را معرفی کرده و اطلاعاتی درباره فعالیت‌ها و ارتباطات آنان در اختیار نهادهای امنیتی قرار دهند.

بنا بهین گزارش، کمیته انضباطی دانشگاه در شناسایی و معرفی دانشجویان به وزارت اطلاعات نقش داشته است. در این زمینه، نام «محمود فاضل» به‌عنوان فرد دخیل در انتقال اطلاعات دانشجویان به این نهاد مطرح شده است.

در دی‌ماه 1404 و پس از آغاز اعتراضات سراسری، شمار زیادی از دانشجویان دانشگاه سیستان و بلوچستان نیز با احکام اخراج و تعلیق از تحصیل مواجه شدند. با نزدیک شدن دوباره به دی‌ماه، نگرانی‌ها از تکرار این برخوردها و صدور احکام جدید انضباطی با استناد به اتهامات بی‌اساس افزایش یافته است.

***هفت ماه بازداشت بدون حکم؛ آخرین وضعیت رضا امانی‌فر، بازرس شورای هماهنگی**

معلم بیمار همچنان بلاتکلیف

رضا امانی‌فر، بازرس شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران و عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر، از فروردین‌ماه ۱۴۰۵ در بازداشت است .

اکنون نزدیک به هفت ماه از بازداشت او می‌گذرد و هنوز هیچ حکمی درباره‌ی او صادر نشده است.

ادامه‌ی بازداشت موقت یک متهم برای چنین مدت طولانی، بی‌آنکه رسیدگی به نتیجه برسد، با روح و نص قانون آیین دادرسی کیفری در تعارض است. در این قانون بازداشت موقت استثناست، نه قاعده.

باید در فواصل معین بازبینی شود و هرگاه ضرورتی برای ادامه‌ی آن نباشد، به قرار سبک‌تری مانند وثیقه تبدیل شود. نگه داشتن یک معلم در بلاتکلیفی، عملاً به مجازات پیش از محاکمه بدل شده است.

این بلاتکلیفی در حالی ادامه دارد که بیماری کلیوی پلی‌کیستیک برای امانی‌فر تشخیص داده شده است. این بیماری پیشرونده است و به پیگیری منظم پزشک متخصص، آزمایش‌های دوره‌ای و مراقبت مستمر نیاز دارد. با این حال، او تا کنون تنها یک‌بار به پزشک منتقل شده، آن هم با دست‌بند و پابند. ادامه‌ی نگهداری یک بیمار کلیوی در زندان، بدون دسترسی مستمر به درمان، سلامت او را در معرض خطری جدی قرار می‌دهد.

حداقلِ حق قانونی رضا امانی‌فر این است که قرار بازداشت او فوراً به وثیقه تبدیل شود تا بتواند در کنار خانواده‌اش به درمان بپردازد و در جریان رسیدگی، آزادانه از خود دفاع کند. هیچ دلیل قانونی یا انسانی برای ادامه‌ی بازداشت یک معلم بیمار، که بیش از نیم سال است بی‌حکم در زندان مانده، وجود ندارد.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، ادامه‌ی بازداشت بلاتکلیف رضا امانی‌فر را غیرقانونی و ناعادلانه می‌داند و آن را به‌شدت محکوم می‌کند. شورا تأکید می‌کند که مسئولیت هرگونه آسیب به سلامت او، در نتیجه‌ی تأخیر در درمان یا محرومیت از رسیدگی پزشکی، مستقیماً بر عهده‌ی مقام‌های قضایی و امنیتی تصمیم‌گیرنده است. شورا خواهان پایان فوری بازداشت و تبدیل قرار او به وثیقه، دسترسی کامل و بی‌قیدوشرط او به پزشک متخصص، و در نهایت آزادی بی‌قیدوشرط رضا امانی‌فر و همه‌ی معلمان و فعالان صنفی زندانی است.

***همبستگی بین‌المللی با معلمان ایران در اجلاس جاکارتا**

در جریان اجلاس جاکارتا، نمایندگان تشکل‌های صنفی و اتحادیه‌های معلمان از کشورهای مختلف جهان، با امضای برگه همبستگی، حمایت و همراهی خود را با معلمان ایران اعلام کردند.

این اقدام در قالب کارزار «همبستگی با معلمان ایران» و با ثبت مشخصات و امضای نمایندگان تشکل‌های حاضر در اجلاس انجام شد.

بر اساس برگه‌های ثبت‌شده، نمایندگانی از کشورهای فیجی، هند، نپال، کامبوج، سریلانکا، مالزی، فیلیپین، کره جنوبی و میانمار با این حرکت اعلام همبستگی کرده‌اند.

این اعلام همبستگی، جلوه‌ای از همراهی و هم‌صدایی فعالان و تشکل‌های صنفی معلمان در سطح بین‌المللی با معلمان ایران و مطالبات صنفی و آموزشی آنان است. چنین اقداماتی می‌تواند زمینه ارتباط بیشتر میان تشکل‌های معلمان در کشورهای مختلف و انعکاس گسترده‌تر صدای معلمان ایران در مجامع بین‌المللی را فراهم کند.

درباره موسیقی کلیپ

در این کلیپ از سرود شناخته‌شده We Shall Overcome (ما پیروز خواهیم شد) استفاده شده است؛ سرودی با پیشینه‌ای در جنبش‌های مدنی و مبارزات آزادی‌خواهانه که پیام امید، ایستادگی، اتحاد و همبستگی را منتقل می‌کند.

انتخاب این موسیقی برای همراهی با تصاویر امضای برگه‌های همبستگی، بیانگر این پیام است که همبستگی معلمان و دفاع از حقوق انسانی و صنفی آنان محدود به مرزهای جغرافیایی نیست و صدای معلمان می‌تواند در سراسر جهان شنیده شود.

ما پیروز خواهیم شد؛ با همبستگی، اتحاد و ایستادگی در راه آزادی، عدالت و کرامت انسانی.

معلمان زندانی را آزاد کنید.

برگرفته از کانال شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

***گسترش اعتصاب کارگران نفت و گازانگلستان در دریای شمال دراعتراض به دستمزدهای پایین، شرایط نامناسب کار و تهدید امنیت شغلی**

در ادامه مبارزات کارگران صنعت نفت و گازانگلستان،اتحادیه Unite از تشدید اعتصاب‌ها در تأسیسات دریای شمال خبر داد. این مبارزات دو اختلاف کارگری جداگانه را دربرمی‌گیرد.

اعتصاب کارگران شرکت Apache :حدود 170کارگر شاغل در تأسیسات نفت و گاز این شرکت آمریکایی، در اعتراض به دستمزدها، شرایط کار و تهدید امنیت شغلی، اعتصاب‌های تازه‌ای را سازمان داده‌اند. نخستین اعتصاب 24 ساعته از ساعت 6 صبح چهارشنبه 4 نوامبر آغاز می‌شود و تا صبح پنجشنبه ادامه خواهد داشت.

اتحادیه همچنین اعتصاب‌های دیگری را برای روزهای13 و 14 نوامبر و 15 و16نوامبر در هفت سکوی نفتی و گازی اعلام کرده است.

کارگران به پیشنهاد افزایش 4 درصدی دستمزد شرکت اعتراض دارند و اتحادیه می‌گوید بسیاری از آنان پایین‌تر از متوسط دستمزد صنعت نفت و گاز حقوق می‌گیرند. همچنین سیاست بازپس‌گیری هفت

روز کاری بدون پرداخت دستمزد اضافی و تهدید به عدم پرداخت مطالبات معوقه از دیگر محورهای اختلاف است.

اعتصاب کارگران Wood Group :همزمان، کارگران این شرکت که در تأسیسات متعلق به Harbour Energyفعالیت می‌کنند، از بامداد سه‌شنبه 3 نوامبر اعتصاب 48 ساعته خود را آغاز کردند. این اعتصاب پنج سکوی نفتی و گازی بریتانیا، از جملهBritannia ، Jasmine، Judy، Lomondو North Everest را تحت تأثیر قرار داده است.

اعتراض کارگران به شرایط دستمزد و کار و به‌ویژه صدور اخطارهای اخراج و استخدام مجدد با شرایط نامطلوب‌تر (Fire and Rehire) مربوط می‌شود. اتحادیه اعلام کرده است اعتصاب دیگری نیز برای 17 و 18 نوامبر برنامه‌ریزی شده است .

اهمیت این مبارزات فراتر از اختلافات دو شرکت است. اتحادیه Unite هشدار داده است که توقف فعالیت برخی سکوهای Apache، به‌ویژه Forties Charlie، می‌تواند بر سامانه انتقال نفت Forties تأثیر بگذارد؛ سامانه‌ای که نفت خام بیش از 80 میدان نفتی و گازی دریای شمال را منتقل می‌کند و حدود 29 درصد نفت و 30 درصد گاز بریتانیا از طریق آن تأمین می‌شود. البته شرکت Apache می‌گوید در اعتصاب قبلی، فعالیت سکوها را با رعایت ملاحظات ایمنی متوقف کرده و انتقال نفت تولیدکنندگان دیگر ادامه داشته است.

***راهپیمایی آتش‌نشان اروپا در بروکسل برای اعتراض به کمبود نیرو و تجهیزات، کاهش بودجه خدمات امدادی و شرایط نامناسب کار**

روز سه‌شنبه 3 نوامبر،حدود هزار آتش‌نشان از 19 کشور اروپایی در راهپیمایی اعتراضی در بروکسل شرکت کردند. این راهپیمایی به فراخوان فدراسیون اتحادیه‌های کارگری خدمات عمومی اروپا (EPSU) و با مشارکت اتحادیه‌های کارگری بلژیک برگزار شد. معترضان با لباس‌های رسمی آتش‌نشانی و همراه با خودروهای امدادی، از ایستگاه راه‌آهن شمال بروکسل به سوی محل برگزاری مجمع اروپایی حفاظت مدنی در منطقه تور اند تاکسی حرکت کردند.

آتش‌نشانان خواستار افزایش شمار نیروهای حرفه‌ای، تأمین تجهیزات و امکانات حفاظتی مناسب، بهبود شرایط کار و افزایش سرمایه‌گذاری دولت‌ها و اتحادیه اروپا در خدمات امدادی شدند.

بر اساس آمار مورد استناد اتحادیه‌های کارگری، شمار آتش‌نشانان حرفه‌ای اروپا از 390 هزار و 600 نفر در سال 2024 به 372 هزار و 400 نفر در سال 2025 کاهش یافته است؛ یعنی بیش از 18 هزار نفر کمتر. این کاهش در شرایطی رخ داده که افزایش آتش‌سوزی‌های گسترده جنگلی، موج‌های گرما و سیلاب‌ها، فشار و خطرات بیشتری بر دوش نیروهای آتش‌نشانی گذاشته است.

یکی دیگر از محورهای مهم اعتراض، به‌رسمیت‌شناختن بیماری‌های ناشی از کار است. اتحادیه‌ها خواستار آن هستند که برخی سرطان‌های شغلی و اختلال استرس پس از سانحه (PTSD) در شمار بیماری‌های شغلی آتش‌نشانان و امدادگران به رسمیت شناخته شوند. در بلژیک، این بیماری‌ها هنوز برای آتش‌نشانان به‌طور کامل در چارچوب بیماری‌های شغلی به رسمیت شناخته نشده‌اند.

آتش‌نشانان بروکسل نیز با شرکت در این راهپیمایی، به کمبود حدود 200 نیروی انسانی در سازمان آتش‌نشانی پایتخت اعتراض کردند.

اتحادیه‌های کارگری تأکید کردند که نمی‌توان از آتش‌نشانان انتظار داشت با نیروی انسانی کمتر و تجهیزات ناکافی، با خطرات فزاینده مقابله کنند؛ درحالی‌که امنیت و سلامت خود آنان نیز در معرض تهدید قرار دارد.

***ادامه اعتراضات کارکنان رادیو و تلویزیون عمومی جمهوری چک نسبت به کاهش 15 درصدی بودجه و تهدید استقلال رسانه‌ها با اعتصاب و تظاهرات هزاران نفر در پراگ**

روز سه‌شنبه 3 نوامبر،کارگران تلویزیون و رادیوی عمومی جمهوری چک در اعتراض به طرح دولت برای تغییر نظام تأمین مالی رسانه‌های عمومی، دست به اعتصاب یک‌روزه زدند. این اعتصاب

که از سوی نمایندگان کارگران اقدامی بی‌سابقه در تاریخ رسانه‌های عمومی کشور توصیف شد، پخش برنامه‌های زنده و خبری را محدود کرد.

بر اساس طرح دولت آندری بابیش، نخست‌وزیر جمهوری چک، قرار است حق اشتراک اجباری تلویزیون و رادیو که خانوارها و بنگاه‌ها پرداخت می‌کنند، حذف و تأمین مالی این رسانه‌ها به بودجه دولتی منتقل شود. این تغییر همچنین با کاهش حدود 15 درصدی بودجه همراه خواهد بود؛ موضوعی که نگرانی از اخراج کارگران، کاهش تولید برنامه‌ها و محدود شدن خدمات رسانه‌ای را افزایش داده است.

کارگران و اتحادیه‌های رسانه‌ای هشدار داده‌اند که وابستگی مالی مستقیم به دولت، امکان اعمال فشار سیاسی بر محتوای خبری و برنامه‌های رسانه‌های عمومی را افزایش داده و استقلال تحریریه‌ها را تهدید می‌کند.

هم‌زمان با اعتصاب، هزاران نفر در میدان واتسلاو پراگ تجمع کردند. دانشجویان دانشگاه‌ها نیز در پراگ و شهرهای دیگر، از جمله برنو و استراوا، به حرکت اعتراضی پیوستند. اتحادیه‌های کارگری، استادان دانشگاه، هنرمندان و سازمان‌های بین‌المللی روزنامه‌نگاران نیز از مبارزه کارگران رسانه‌ای حمایت کردند.

معترضان خواستار پس‌گرفتن طرح دولت و برگزاری بحثی عمومی و شفاف درباره آینده تأمین مالی رسانه‌های عمومی شدند. دولت بابیش مدعی است که هدف طرح، کاهش هزینه‌های خانوارهاست و هرگونه تلاش برای کنترل سیاسی رسانه‌ها را رد می‌کند. با این حال، لایحه همچنان در پارلمان در دست بررسی است و هنوز به قانون تبدیل نشده است.

akhbarkargari2468@gmail.com